

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120336126
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120336126.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členiek senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci starostlivosti o maloletú U. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa matky X. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. N., P. XX a otca V. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. N., O. N. XX, toho času bytom N. N., G. M., právne zastúpeného JUDr. Mgr. Luciou Pričovou, advokátkou, so sídlom Na Troskách 12, Banská Bystrica, o návrhu otca na zníženie výživného a o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca maloletej U. Z., nar. XX. XX. XXXX proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 32P/144/2020-176 zo dňa 20. apríla 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým okresný súd zamietol návrh otca maloletej U. Z., nar. XX. XX. XXXX na zníženie výživného, **p o t v r d z u j e**.

II. Vo výroku, ktorým okresný súd uložil otcovi maloletej U. Z., nar. XX. XX. XXXX povinnosť prispievať na výživu maloletej U. Z., nar. XX. XX. XXXX, zvýšeným výživným zo sumy 150 € mesačne na sumu 175 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 01. 08. 2020 a v súvisiacom výroku III. a IV. o zročnom výživnom a o zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/166/2015-23 zo dňa 31. 05. 2015, rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a v uvedenom rozsahu mu vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh otca maloletej U. Z., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „maloletá U.“ alebo „maloletá“) na zníženie výživného zamietol (výrok I.). Otcovi maloletej U. uložil okresný súd povinnosť prispievať na výživu maloletej U. zvýšeným výživným zo sumy 150 € mesačne na sumu 175 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 01.08.2020 (výrok II.). Zročné výživné za obdobie od 01.08.2020 do 20.04.2021 na maloletú U. vo výške 225 € okresný súd povolil otcovi maloletej U. splácať v 15 € mesačných splátkach spolu s bežným výživným až do zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia (výrok III.). Zároveň okresný súd vo výroku IV. odvolaním napadnutého rozsudku vyslovil, že „týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 31P/166/2015-23 zo dňa 31.05.2015.“ V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že otec maloletej U. sa návrhom na zníženie výživného na maloletú U. domáhal zníženia výživného na maloletú U. zo sumy 150 € na sumu 30 € mesačne, splatnú vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 19.06.2020 z dôvodu zmeny pomerov na jeho strane, ktorá spočíva: a) vo vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti, b) v jeho obmedzených schopnostiach a možnostiach platiť výživné na maloletú U., a to od roku 2018.

1.1 Matka maloletej U. v písomnom vyjadrení k návrhu otca maloletej na zníženie výživného, s návrhom otca maloletej U. na zníženie výživného z dôvodu majetkových pomerov a možností a schopností otca, nesúhlasila. Uviedla, že otec maloletej U. je výlučným vlastníkom rodinného domu v C. a bytu v N. N. na ulici O. N.. K možnostiam a schopnostiam otca uviedla, že je povolaním vyučený kuchár, posledné roky pracoval v gastronómii ako úspešný šéfkuchár, pomáhal rozbiehať niekoľko reštauračných zariadení, varil v televíznej relácii. Na preukázanie majetkových pomerov, možností a schopností otca navrhla matka maloletej U. pripojiť spis Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 6T 12/2019. Vo vyjadrení k návrhu otca maloletej U. na zníženie výživného na maloletú U., matka maloletej U. okrem vyjadrenia k návrhu otca žiadala zároveň zvýšiť výživné na maloletú U. zo sumy 150 € mesačne na sumu 200 € mesačne, z dôvodu zmeny pomerov na strane maloletej a možností, schopností a majetkových pomerov otca, ktorý je podľa jej názoru schopný platiť výživné v požadovanej výške.

1.2 Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k návrhu otca maloletej U. na zníženie výživného odporúčal súdu návrh otca na zníženie výživného zamietnuť z dôvodu, že zníženie výživného nie je v prospech maloletej. Návrhu matky maloletej U. na zvýšenie výživného kolízny opatrovník maloletej odporučil vyhovieť z dôvodu, že bol podaný dôvodne. V uvedenej súvislosti poukázal kolízny opatrovník maloletej na poslednú úpravu výživného, ktorá bola v roku 2015 s tým, že odvtedy sa výdavky na maloletú U. značne zvýšili. Otec maloletej U. v písomnom vyjadrení k návrhu matky na zvýšenie výživného, so zvýšením výživného na maloletú U. nesúhlasil, a to z dôvodu, že matka maloletej nepreukázala zmenu pomerov na strane maloletej, ani zvýšené výdavky na maloletú.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi uvedenými v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku a tiež výsluchom otca, matky a kolízneho opatrovníka maloletej. Na základe vykonaného dokazovania zistil, že otec maloletej U. býva spolu s priateľkou a s ich spoločným synom v trojizbovom prenajatom byte za mesačné nájomné v sume 600 €, ktoré hradí spolu s priateľkou na polovicu. Syn má päť rokov, navštevuje materskú škôlku za poplatok vo výške 46 € mesačne. Maloletý syn je členom lyžiarskeho oddielu Mladosť, kde sa uhrádza ročný poplatok 240 €, plus sú s tým spojené výdavky na stravu a oblečenie - lyžiarska výstroj a oblečenie pre maloletého stojí ročne od 200 do 250 €. Maloletý syn chodí s lyžiarskym oddielom na letné, zimné a jarné sústreďenia; naposledy bol na jarnom sústreďení v roku 2020 za poplatok 180 €. Maloletý nie je vedený v žiadnej špecializovanej ambulancii. Mesačné výdavky na jeho oblečenie a obuv sú vo výške od 30 do 40 € a na drogériu vo výške 5 € mesačne. Jeho priateľka je zamestnaná ako finančný agent v OVB, momentálne má 2 - 3 mesiace nulový príjem, predtým dosahovala mesačne príjem od 1000 € do 1500 € brutto. Otec maloletej má u bratranca dlh vo výške 10 000 € z dôvodu potreby vyplatenia dlžného výživného. Ďalej má dlh v súvislosti s hypotekárnym úverom, ktorý si bral v roku 2016, a to jeden úver vo výške 158 000 € a druhý vo výške 138 000 €. Úvery použil na kúpu nehnuteľností - pozemku a staršieho rodinného domu v C. a 1-izbového bytu v Sásovej, ktorý toho času prenajíma za dohodnuté nájomné vo výške 430 € mesačne, pričom náklady na bývanie sú vo výške 120 €. Úver vo výške 158 000 € spláca v splátkach po 820 € mesačne; dlh na splátkach toho času nemá. Úver vo výške 138 000 € bol splatný, musel ho vyplatiť, a preto predal nehnuteľnosť v C.. „Na tomto úvere“ musí ešte zaplatiť sumu 18 000 €. V roku 2019 zrušil dve úrazové poistenia, ktoré mal, bola mu vyplatená suma cca 1200 € a za trvalé následky suma 6000 €. Ako fyzická osoba je vlastníkom osobného motorového vozidla Škoda Felicia, rok výroby 1999, ktoré aktuálne predáva. Je držiteľom osobného motorového vozidla Toyota RAV-4, ktorého vlastníkom je jeho priateľka. V súčasnosti je vlastníkom 1-izbového bytu v Z., ktorý nadobudol v roku 2016 a rodinného domu v N., ktorý kúpil v roku 2016. Rodinný dom v N. neprenajíma, býva v ňom jeho matka. Od roku 2015 predal jednu nehnuteľnosť, a to v decembri 2020 rodinný dom v C. za kúpnu cenu 140 000 €, z ktorej sumu 120 000 € použil na splatenie hypotekárneho úveru a jemu ostalo 20 000 €. Od roku 2018 je vedený ako finančný poradca obchodnej spoločnosti OVB Allfinanz Slovensko, a. s., kde má uzavretú zmluvu o sprostredkovaní. „Momentálne je jeho príjem nula“. Je vyučený kuchár, čašník, prax má v gastronómii a momentálne aj vo finančníctve. K svojmu zdravotnému stavu uviedol, že nie je vedený v žiadnej špecializovanej ambulancii, zo strany lekárov mu nebola doporučená invalidita, má absolvovať operáciu ramena a pruhu. S maloletou U. sa stretáva, dlh na výživnom nemá, inou formou sa na výžive maloletej v poslednom období nepodieľal, darčeky maloletej dcére nekupuje. Mesačné výdavky na stravovanie vo svojej domácnosti vyčíslil na sumu 150 € až 200 € s tým že, „na oblečenie a obuv nemá žiadne výdavky“.

1.4 Matka maloletej U. na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie zotrvala v rámci svojho výsluchu na svojom písomnom vyjadrení k návrhu otca na zníženie výživného s tým, že v ňom okrem vyjadrenia k

návrhu otca na zníženie výživného žiadala zvýšiť výživné na maloletú U.. Uviedla, že spolu s maloletou dcérou byvajú v trojizbovom byte, ktorého je vlastníkom a ktorý nadobudla darom od svojich rodičov pred 15-timi rokmi. V domácnosti žije len s maloletou. Mesačné výdavky na bývanie vyčíslila v sume 200 € a uviedla, že okrem vyživovacej povinnosti k maloletej U. inú vyživovaciu povinnosť nemá. Maloletá má osem rokov, navštevuje 2. ročník základnej školy, do ktorej ju vozí autom alebo chodia autobusom mesačne za poplatok 20 €. Maloletá má obedy v škole za mesačný režijný poplatok 8 €, čomu zodpovedá denná stravná jednotka v sume 0,10 €. Za školský klub maloletej hradí mesačný poplatok 10 €. Maloletá navštevuje folklórny súbor Matičiarik a tiež atletický krúžok Mateja Tótha, za navštevovanie ktorého hradí matka maloletej „ročný poplatok v sume 70“ €, na atletické oblečenie a obuv vynakladá ročne sumu 70 €. Do folklórneho súboru Matičiarik neuhrádza žiadny poplatok; maloletej dcére však kupuje do folklórneho súboru tričká a sukne, ročne v sume 60 €. V súvislosti s návštevou školy hradí matka maloletej ročný poplatok (ZRS) vo výške 20 €, pomôcky v sume 15 €, úbor na telesnú v sume 20 € a učebnicu na anglický jazyk v sume 20 €. Na nákup bežných školských potrieb vynakladá ročne sumu 60 €. Maloletá U. nie je vedená v žiadnej špecializovanej ambulancii. Mesačné výdavky na stravovanie maloletej má vo výške 100 €, na oblečenie a obuv má mesačné výdavky v sume 50 € a na drogériu v sume 12 €. Okrem bytu, v ktorom s maloletou býva, vlastní garáž, ktorú nadobudla spolu s bytom darom. Je držiteľom a vlastníkom jedného osobného motorového vozidla Renault Clio, ktorý dostala darom od svojho otca. Matka maloletej U. potvrdila, že otec sa s maloletou stretáva, inou formou sa na výžive maloletej v poslednom období nepodieľal, darčeky maloletej nekupuje.

1.5 Kolízny opatrovník maloletej U. zotrval v rámci svojho výsluchu na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie na svojich písomných vyjadreniach, obsahom ktorých bolo odporúčanie návrh otca maloletej na zníženie výživného na maloletú U. Z. zamietnuť.

1.6 Z výpisu z Obchodného registra okresný súd zistil, že „otec maloletej je jediným konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti Sendwin, s. r. o., založenej dňa 03.09.2010, ktorá podľa oznámenia daňového úradu podala daňové priznanie za rok 2018 s hospodárskym výsledkom plus 473 €, za rok 2019 uvedená spoločnosť daňové priznanie nepodala“ (odsek 8 odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku).

1.7 Z oznámenia obchodnej spoločnosti MAMMA MIA STEAK s. r. o. okresný súd zistil, že pracovný pomer s otcom maloletej U. bol ukončený dňa 31.10.2019, bez udania dôvodu.

1.8 Z otcom predložených dokladov, konkrétne z daňového priznania priateľky otca maloletej za rok 2019 okresný súd zistil, že základ dane bol vo výške 1688,38 € a daň vo výške 320,79 €. Zo zmluvy o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti Sendwin, s. r. o., uzavretej dňa 14.09.2020, okresný súd zistil, že otec maloletej previedol svoj obchodný podiel v uvedenej spoločnosti bezodplatne. Zo zmluvy o nájme bytu okresný súd zistil, že otec maloletej ako prenajímateľ bytu prenajíma byt v XXX N. na ulici O. N. č. XX za dohodnutý nájom vo výške 430 € mesačne.

1.9 Z oznámenia obchodnej spoločnosti OVB Allfinanz Slovensko, a. s. okresný súd zistil, že otec maloletej má s uvedenou spoločnosťou uzavretú zmluvu o spolupráci, na základe ktorej vykonáva finančné sprostredkovanie v postavení podriadeného finančného agenta, za čo mu za rok 2020 bola vyplatená provízia celkom vo výške 6.747,79 €, čo mesačne predstavuje sumu 562,40 €.

1.10 Z potvrdenia zamestnávateľa matky maloletej okresný súd zistil, že matka maloletej dosahuje čistý mesačný príjem vo výške 758,27 €.

1.11 „Z opatrovaneckého spisu“ maloletej okresný súd zistil, že predchádzajúca úprava výživného na maloletú U. bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/166/2015-23 zo dňa 31.05.2015, ktorým Okresný súd Banská Bystrica schválil dohodu rodičov, že otec maloletej U. sa zaväzuje prispievať na jej výživu výživným vo výške 150 € mesačne. Z obsahu uvedeného spisu okresný súd zistil, že otec maloletej v rámci svojho výsluchu na súde prvej inštancie v tom čase uviedol, že nie je majiteľom firmy MAMMA MIA PIZZÉRIA, ale je zamestnaný ako súkromný podnikateľ a má mesačný príjem vo výške 400 €, pričom v tom čase nemal inú vyživovaciu povinnosť. Matka maloletej U. bola v tom čase na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 203 € mesačne a rodinné prídavky vo výške 23,52 € mesačne. Maloletá mala v tom čase dva roky.

1.12 Okresný súd poukázal v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku na ust. § 62 ods. 1,2,4 a 5 , na ust. § 75 ods. 1 a na ust. § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) a uviedol, že z ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva hmotnoprávna podmienka pre zmenu doposiaľ určenej výšky výživného, ktorou je zmena pomerov. V prípade zníženia výživného súd skúma, či na strane povinného rodiča, v danom prípade otca, došlo k zmene pomerov zo subjektívnych alebo objektívnych dôvodov, pretože len objektívne dôvody odôvodňujú zníženie výživného. Otec svoj návrh na zníženie výživného odôvodnil zmenou jeho možností a schopností v zmysle § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine a pribudnutím ďalšej vyživovacej povinnosti. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd za preukázané, že v čase poslednej úpravy výživného otec maloletej U. ako súkromný podnikateľ dosahoval príjem vo výške 400 €. V súčasnosti otec ako podriadený finančný agent má uzavretú zmluvu o spolupráci s obchodnou spoločnosťou OVB Allfinanz Slovensko, a. s., pričom za rok 2020 mu bola v priemere vyplácaná provízia vo výške 562,40 € mesačne. Otec maloletej od poslednej úpravy výživného nadobudol do výlučného vlastníctva 1-izbový byt v N. N., rodinný dom v N., rodinný dom v C., ktorý v roku 2020 predal za dohodnutú kúpnu cenu 140 000 €. Prenajíma 1-izbový byt za dohodnuté nájomné vo výške 430 € mesačne s tým, že mesačné výdavky spojené s užívaním bytu predstavujú sumu 120 €. Príjem otca tak z nájmu predstavuje sumu 310 € mesačne. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že z výsluchu otca nezistil žiadnu objektívnu prekážku, v dôsledku ktorej by otec maloletej nemohol aj naďalej dosahovať príjem ako podriadený finančný agent vo výške cca 562,40 € mesačne. Na strane otca tak okresný súd nemal preukázaný znížený mesačný príjem, práve naopak, konštatoval, že od poslednej úpravy výživného sa príjem otca maloletej zvýšil zo sumy 400 € na sumu 872,40 € mesačne (562,40 € + 310 € z prenájmu bytu). Rovnako mal okresný súd preukázanú zmenu majetkových pomerov otca maloletej U., ktorý od poslednej úpravy výživného na maloletú U. nadobudol do výlučného vlastníctva dve nehnuteľnosti (1-izbový byt v N. N. a rodinný dom v N.). Vzhľadom na preukázaný zvýšený príjem otca a zmenu jeho majetkových pomerov, návrh otca na zníženie výživného na maloletú U. ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ otec maloletej U. ako druhý dôvod na zníženie výživného uvádzal pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti na strane otca maloletej samo o sebe neodôvodňuje zníženie výživného, pretože súd na strane povinného rodiča posudzuje komplexnú zmenu pomerov spočívajúcu v jeho príjme, majetkových, ekonomických a sociálnych pomerov.

1.13 Pokiaľ ide o návrh matky maloletej U. na zvýšenie výživného, obsiahnutý vo vyjadrení matky k návrhu otca na zníženie výživného na maloletú U., okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že matka maloletej vo svojom písomnom vyjadrení žiadala zvýšiť výživné na maloletú U. zo sumy 150 € na sumu 200 € mesačne, preto skúmal, či sú splnené podmienky v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine pre zvýšenie výživného. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd za preukázané, že od poslednej úpravy výživného na maloletú U. ubehla doba necelých šesť rokov. Maloletá v čase poslednej úpravy výživného mala dva roky, v súčasnosti má osem rokov, navštevuje 2. ročník základnej školy. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že je nesporné, že úmerne s vekom maloletej a nástupom maloletej do školského zariadenia sa matke maloletej objektívne zvýšili bežné výdavky spojené s jej výchovou, výživou, ošatením, obutím, krytím školských, športových a kultúrnych potrieb ako aj v súvislosti s osobnostným rozvojom maloletej. Okresný súd poukázal na ustanovenie § 78 ods. 3 Zákona o rodine, ktorý obsahuje tzv. valorizačnú klauzulu, ktorá sama o sebe môže byť objektívnym dôvodom pre zvýšenie výživného, preto sa nestotožnil s argumentáciou otca maloletej, že na strane maloletej nedošlo k zmene pomerov. Z výsluchu matky maloletej okresný súd zistil, že maloletá je zdravá, nenavštevuje žiadnu špecializovanú ambulanciu, navštevuje bezplatne folklórny súbor Matičiarik a atletický krúžok Mateja Tótha „za mesačný poplatok 70 €“ (poznámka odvolacieho súdu: na inom mieste odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd v súvislosti s poplatkom za atletický krúžok Mateja Tótha uviedol, že „za ročný poplatok 70 €“). Zároveň okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že príjem otca maloletej sa od poslednej úpravy výživného na maloletú U. Z. zvýšil zo sumy 400 € mesačne na sumu 872,40 € mesačne. Okresný súd považoval za preukázanú zmenu pomerov, a to tak na strane maloletej ako aj na strane otca maloletej, v dôsledku čoho podmienky na zvýšenie výživného na maloletú U. považoval za splnené, a preto návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú U. považoval za dôvodne podaný. V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že pri určovaní samotnej výšky výživného vychádzal z kritérií uvedených v ustanovení § 75 ods. 1, veta prvá Zákona o rodine, t. j. veku, odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a možností, schopností a majetkových pomerov otca dieťaťa. Poukazujúc na uvedené zákonné kritéria okresný súd zvýšil výživné

na maloletú U. o sumu 25 €, mesačne konštatujúc, že uvedená suma zodpovedá zmene pomerov, ktorá od poslednej úpravy výživného na maloletú U. nastala. Návrhu matky maloletej, ktorá žiadala zvýšiť výživné o sumu 50 € mesačne tak okresný súd v celom rozsahu nevyhovel, a to 1/ z dôvodu poberania rodinných prídavkov matky na maloletú a uplatňovania si daňového bonusu a 2/ z dôvodu, že matka maloletej v súčasnosti dosahuje čistý mesačný príjem vo výške 758,27 €, ktorý jej umožňuje podieľať sa na výžive maloletej, má tiež voči maloletej vyživovaciu povinnosť. Zároveň okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku zdôraznil, že nemožno od matky maloletej U. spravodlivo požadovať, aby zabezpečovala osobnú starostlivosť o maloletú, ako aj jej výživu v rovnakom rozsahu ako povinný rodič, t. j. v tomto prípade otec maloletej, a preto je povinnosťou otca maloletej podieľať sa na výžive maloletej vo väčšom rozsahu. Pri zvyšovaní výživného okresný súd prihliadol tiež na to, že na strane otca maloletej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, čo bolo tiež dôvodom, prečo návrhu matky maloletej na zvýšenie výživného v celom rozsahu nevyhovel. Vo vzťahu k otcovi maloletej však okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku zdôraznil, že je jeho povinnosťou zabezpečiť rovnakú životnú úroveň oboch maloletým deťom a nielen dieťaťu, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, a ktoré má záujmovú činnosť, s ktorou sú zvýšené výdavky. Preto mal okresný súd za to, že je povinnosťou otca maloletej podieľať sa tiež na výdavkoch spojených so záujmovou činnosťou maloletej U.. Na strane maloletej X okresný súd zohľadnil jej právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov tak, ako predpokladá ustanovenie § 62 ods. 2 posledná veta Zákona o rodine.

1.14 Pokiaľ ide o určenie počiatku zvýšenia vyživovacej povinnosti otca maloletej U. na maloletú U., okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že matka maloletej žiadala na pojednávaní konanom dňa 20.04.2021 zvýšiť výživné na maloletú „odteraz“. Keďže okresný súd návrh matky maloletej U. považoval za dôvodne podaný, v tejto časti jej návrh podľa § 40 CMP prekročil a počiatok zvýšenia výživného určil od 01.08.2020, t. j. od začatia konania začatého na základe návrhu otca maloletej na zníženie výživného.

1.15 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že otcovi maloletej vznikla povinnosť uhradiť ročné výživné za obdobie od 01.08.2020 do 20.04.2021 (t. j. do rozhodnutia vo veci samej) vo výške 225 € (za obdobie 9 mesiacov: august, september, október, november, december 2020 a január, február, marec, apríl 2021 x 25 €) ako rozdiel medzi doposiaľ určeným výživným vo výške 150 € mesačne a zvýšeným výživným na sumu 175 € mesačne, ktoré okresný súd povolil otcovi maloletej splácať v splátkach po 15 € mesačne. Pri určovaní výšky splátok okresný súd zohľadnil dobu splatnosti ročného výživného, jeho výšku ako aj príjem otca maloletej.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa otec maloletej U. odvolal a v odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, a preto podáva v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) odvolanie, ktoré odôvodňuje nasledovnými skutočnosťami: Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o jeho návrhu na zníženie výživného opomenul komplexne posúdiť pomery oboch rodičov. Zaoberal sa a posudzoval v prevažnej miere len príjem otca dieťaťa a vychádzal z toho, že tento príjem je v danej dobe zvýšený, hoci mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. V uvedenej súvislosti otec maloletej U. poukázal v odvolaní na ust. § 62 ods. 1, ods. 2 a ods. 4, ďalej na ust. § 75 ods. 1 a na ust. § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej v texte len „Zákon o rodine“) a uviedol, že podľa komentára k ustanoveniu § 62 ods. 2 Zákona o rodine, autorky JUDr. Bronislavy Pavelkovej, PhD., základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Musí sa urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Medzi tie základné náklady na dieťa patria náklady na bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť, prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Avšak ani určenie výšky výživného na spotrebné náklady nie je bezhraničné. Za súčasného právneho stavu nemožno podľa otca maloletej priznať mesačné výživné vo výške vyššej, než sú preukázané náklady na dieťa, a to ani v prípade, ak to pomery rodiča dovoľujú. Rodič oprávnený na spravovanie výživného je povinný spravovať výživné s náležitou starostlivosťou tak, aby z neho boli uhradené potreby dieťaťa. Podľa názoru otca maloletej U. už výživné stanovené rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/166-2015-23 zo dňa 31.05.2015 vo výške 150 €, bolo stanovené v dostatočnej výške aj s ohľadom na súčasné potreby dieťaťa, keďže taká bola dohoda s matkou dieťaťa. V tom čase sám ako otec maloletej navrhol plnenie

takejto vyživovacej povinnosti. V uvedenej súvislosti otec maloletej U. poukázal v odvolaní opätovne na komentár k ustanoveniu § 62 ods. 4 Zákona o rodine, autorky JUDr. Bronislavy Pavelkovej, PhD., podľa ktorého pri samotnom stanovovaní miery povinnosti každého rodiča podieľať sa na výžive dieťaťa sa uplatňuje množstvo faktorov. Miera prihliadnutia na potreby dieťaťa sa ponecháva na úvahu súdu a mala by závisieť najmä od veku, zdravotného stavu a potrieb dieťaťa. V nadväznosti na uvedené poukázal otec maloletej U. v odvolaní ďalej na komentár k § 78 ods. 1 Zákona o rodine, autorky JUDr. Bronislavy Pavelkovej, PhD., a uviedol, že až v prípade, že má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Zmena výšky vyživovacej povinnosti alebo jej úplné zrušenie je možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov. Túto skutočnosť má súd objektívne zistiť. V kontexte ustanovenia § 78 Zákona o rodine je možné podľa otca maloletej poukázať aj na judikatúru vzťahujúcu sa k samotnému obsahu ustanovenia § 78 Zákona o rodine, a to na rozhodnutie R 13/1965, z ktorého vyplýva, že v konaní o návrhu na zvýšenie výživného treba zisťovať zárobkové možnosti a schopnosti oboch rodičov, a to aj keď návrh smerujúci k novej úprave výživného sa týka novej úpravy len vo vzťahu k jednému z rodičov. V uvedenej súvislosti poukázal otec maloletej U. v odvolaní aj na rozhodnutie R 72/1965, podľa ktorého pri rozhodovaní o zmene výšky vyživovacej povinnosti treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj v čase nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania a tiež na R 3/1967, ktoré pojednáva o tom, že pri posudzovaní zmenených pomerov treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ako aj na R 27/1974, podľa ktorého „pre posúdenie predpokladov na zmenu právoplatného rozsudku o výživnom musí byť preukázaný záver, že došlo k zmene pomerov a že v dôsledku toho treba zmeniť aj výšku výživného; nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by totiž išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

2.1 Otec maloletej U. v odvolaní ďalej uviedol, že vyživovacia povinnosť rodičov k ich maloletemu dieťaťu sa posudzuje vždy samostatne vo vzťahu ku každému z nich, pretože každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť môže byť plnená tiež vo forme osobnej starostlivosti a čiastočne aj vo forme starostlivosti o domácnosť. V nadväznosti na uvedené otec maloletej U. v odvolaní uviedol, že druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení, napríklad bývania alebo stravovania. Treťou formou je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzovanie potrieb dieťaťa. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Musí sa urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku, a to analogicky podľa ustanovenia § 217 ods. 1 CSP, podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Zdôraznil, že obidvaja rodičia majú povinnosť podieľať sa na nákladoch na výživu a výchovu dieťaťa, preto je podľa jeho názoru potrebné skúmať majetkové pomery, schopnosti a možnosti na oboch stranách, nielen na strane povinného rodiča.

2.2 V nadväznosti na uvedené otec maloletej U. v odvolaní uviedol, že rozporuje niektoré matkou uvádzané výdavky na maloletú, a to sumu 25 € na stravu v škole mesačne a zároveň sumu 100 € na stravu v školskej jedálni mesačne, ďalej sumu 50 € na oblečenie mesačne, cestovné náklady do školy vo výške 20 € mesačne, keďže „škola je 5 minút pešo“. Otec maloletej U. v odvolaní ďalej uviedol, že na výživu maloletej prispievajú aj jeho rodičia. V čase, keď súd prvej inštancie prvýkrát v roku 2015 rozhodoval o jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej U., ktorá bola stanovená na základe dohody rodičov vo výške 150 €, nemal ďalšiu vyživovaciu povinnosť a on sám navrhol prispievať na výživu maloletej dcéry sumou vo výške 150 € mesačne, ktorú uhradil matke maloletej už 6 mesiacov predtým. Odvtedy sa však jeho pomery zásadne zmenili, a preto nesúhlasí so zvýšením vyživovacej povinnosti, keďže matka maloletej nepreukázala zvýšenú potrebu výdavkov na maloletú dcéru.

2.3 V závere odvolania otec maloletej U. uviedol, že z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynula skutočnosť jeho priemerného mesačného zárobku v sume 562,40 € mesačne, z čoho ďalej vyplynulo, že jeho príjem sa od poslednej úpravy výživného na maloletú U. zvýšil zo sumy 400 € na sumu 562,40 € mesačne. Pribudla mu však ďalšia vyživovacia povinnosť, a to voči synovi XXX. Má tiež príjem z prenájmu jednoizbového bytu vo výške 310 € (430 € mínus náklady spojené s užívaním bytu vo výške 120 €); tento príjem z prenájmu však pokrýva jeho bývanie s družkou a synom v 3-izbovom prenajatom byte, čiže tento príjem používa na úhradu svojho bývania, kde má svoje vyčlenené miesto aj dcéra U.. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, že je jeho povinnosťou zabezpečiť rovnakú životnú úroveň obom maloletým deťom, nielen dieťaťu, s ktorým žije, otec maloletej U. v odvolaní uviedol, že ak sa zoberie do úvahy jeho pravidelný príjem vo výške 562,40 € mesačne, čo je jeho príjem ako finančného agenta, čiže príjem z podnikania na základe iného ako živnostenského oprávnenia, z ktorého je potrebné uhrádzať

mesačné odvody do zdravotnej poisťovne a do sociálnej poisťovne, tak ak by mal uhrádzať výživné vo výške 175 € mesačne voči synovi a vo výške 175 € aj voči dcére, čo je spolu suma 350 € mesačne, tak mu zostane na jeho výdavky suma 212 € mesačne, z čoho je podľa jeho názoru zrejmé, že výživné v sume 175 € mesačne nedokáže v súčasnej dobe platiť. V závere odvolania otec maloletej U. uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Matka maloletej U. vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že sa nemožno stotožniť s názorom otca maloletej U., podľa ktorého súd prvej inštancie neposúdil komplexne pomery oboch rodičov. Súd prvej inštancie podľa jej názoru správne zistil finančné a majetkové pomery oboch rodičov, oprávnené a odôvodnené potreby maloletej, na základe čoho následne aj správne rozhodol. Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku podrobne a zrozumiteľne vysvetlil, akým spôsobom mal od poslednej úpravy výživného na maloletú U. zistenú a preukázanú zmenu pomerov tak na strane otca maloletej, na strane matky maloletej, ako aj zmenu pomerov na strane maloletej U.. Posledná úprava rodičovských práv a povinností bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/166/2015-23 zo dňa 31. 05. 2015. Maloletá U. mala v tom čase dva roky a nenavštevovala žiadne predškolské zariadenie. Dnes má osem rokov, navštevuje 2. ročník Základnej školy na Z. ulici v N. N.. Od poslednej úpravy výživného ubehol čas šesť rokov, ktorá skutočnosť sama o sebe predstavuje zmenu pomerov na strane maloletej. Maloletá U. je väčšia, začala navštevovať základnú školu, začala sa venovať záujmovej činnosti, má potrebu športového a kultúrneho vyžitia, s čím sú spojené nepomerne vyššie náklady ako u dvojročného dieťaťa. Maloletá U. má dnes veľkosť chodidla 36, čo je už veľkosť chodidla dospelého osoby. Cena obuvi pre dospelého je neporovnateľne vyššia ako cena obuvi pre 2 - ročné dieťa. Matka maloletej U. vo vyjadrení k odvolaniu otca ďalej uviedla, že je potrebné tiež poukázať na mieru inflácie, ktorá je meraná indexom spotrebiteľských cien a ktorá v roku 2020 dosiahla oproti roku 2016 nárast o 20 %, čo znamená, že v súčasnosti za výživné vo výške stanovenej v roku 2015 dokáže nakúpiť pre maloletú o 20 % menej tovaru, potravín, oblečenia a ostatných potrieb, ktoré maloletá odôvodnene potrebuje. Ak by sa preto mala výška výživného upraviť len o mieru inflácie, malo by byť výživné zvýšené na sumu 180 € mesačne, čím by bola zachovaná rovnosť vo vzťahu k rozsahu vecí, ktoré vie za sumu výživného pre maloletú U. nakúpiť. Súd prvej inštancie mal preukázanú zmenu pomerov na strane maloletej, na ktorú sú dnes životné náklady vyššie ako v roku 2015, a to nielen vzhľadom na infláciu, ale aj vzhľadom na skutočnosť, že maloletá je o šesť rokov staršia, je žiačkou 2. ročníka základnej školy, s čím sú spojené vyššie náklady na jej stravu a ošatenie, pribudla jej záujmová mimoškolská činnosť, vrátane potreby jej športového a kultúrneho vyžitia. Zmena pomerov preukázateľne nastala aj na strane otca maloletej U., ktorého príjem a majetkové pomery sa od poslednej úpravy zvýšili. Príjem otca ako súkromného podnikateľa v čase poslednej úpravy výživného na maloletú U. bol cca 400 € mesačne, dnes je jeho príjem vo výške 872,40 € mesačne. Otec maloletej U. sa medzičasom stal vlastníkom troch nehnuteľností, z toho jedného bytu a dvoch rodinných domov v C. a v N.. Rodinný dom v C. predal v decembri 2020, podľa jeho vyjadrenia za kúpnu cenu 140 000 €, ktorú tvrdenu skutočnosť vo vzťahu k nízkej výške kúpnej ceny napriek výzve súdu predložením kúpnej zmluvy nepreukázal. Otec maloletej U. ma príjem z prenájmu jednoizbového bytu vo výške 430 € mesačne, z činnosti finančného poradcu obchodnej spoločnosti OVB Allfinanz Slovensko, a. s., kde pôsobí ako podriadený finančný agent pracujúci pod agentom, ktorým je jeho priateľkaXXX,XX z ktorej činnosti za predchádzajúci kalendárny rok dosiahol príjem 562,40 € mesačne, pričom súd prvej inštancie nezistil žiadnu objektívnu prekážku, pre ktorú by aj v tomto kalendárnom roku nemohol dosahovať príjem v rovnakej výške. Matka maloletej U. poukázala vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletej aj na tú skutočnosť, že pokiaľ otec maloletej v uviedol, že býva v prenajatom trojizbovom byte na G. ulici č. X v N. N., za ktorý spolu s priateľkou uhrádzajú nájom vo výške 600 € mesačne, tak túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal. Pokiaľ otec maloletej U. argumentoval tým, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletemu synovi P., ktorý navštevuje materskú školu a na ktorého sú značné finančné výdavky, keďže je členom lyžiarskeho oddielu Mladosť, s čím sú spojené výdavky v sume 240 € ročne ako poplatok a výdavky na lyžiarsku výstroj a oblečenie v sume okolo 200 € až 250 € ročne, matka maloletej U. vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že chce poukázať na základné právo každého dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni svojho rodiča rovnakým dielom, a to bez ohľadu a bez rozdielu na to, či sa dieťa nachádza v osobnej starostlivosti rodiča alebo nie. Tomuto právu zodpovedá povinnosť každého rodiča, vrátane otca podieľať sa rovnakou mierou na uspokojovaní oprávnených a odôvodnených potrieb všetkých svojich maloletých detí, teda nielen maloleteho P., o ktorého sa otec osobne stará, ale aj maloletej U., ktorá je v jeho domácnosti jednu až dve noci v mesiaci. Tvrdenie otca maloletej, že zaobstaráva pomôcky do školy pre maloletú U.,

šaty a že prispieva na jej stravu a krúžky, označila matka maloletej U. vo vyjadrení k odvolaniu otca za nepravdivé. Poukázala na to, že pri vypočítaní sudom prvej inštancie uviedol, že maloletej U. navyše nič nekupuje a neprispieva jej na školu. V nadväznosti na uvedené matka maloletej U. vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že pokiaľ otec maloletej rozporuje náklady na maloletú, konkrétne na stravu, oblečenie, cestovné náklady a náklady do a zo školy, ďalej náklady na športové a kultúrne vyžitie, ktoré sú všeobecne známe a nie je potrebné ich dokazovať, tak považuje za potrebné poukázať na to, že maloletá nenavštevuje školu vo svojom obvode a cesta do školy trvá z jej bydliska autom 5 minút. Na prvom stupni základnej školy je potrebné dieťa odprevádzať a vyzdvihovať ho do a zo školského klubu osobne dospelou osobou. Otec sa žiadnym spôsobom nepodieľa na dopravovaní maloletej do a zo školy a táto činnosť zostáva výlučne na jej osobe. Po odovzdaní maloletej v školskom zariadení sa musí rýchlo presunúť do zamestnania, kde jej pracovná doba začína o 8,00 hod, čo by bez použitia osobného motorového vozidla nebolo možné. Rovnako je to aj po skončení pracovnej doby o 16.00 hod., kedy sa ponáhľa pre maloletú, aby ju stihla zo školského klubu vyzdvihnúť včas, čo bez využitia osobného motorového vozidla nie je schopná stihnúť. Ani jedna z otcom namietaných položiek nie je inou ako bežnou položkou u osemročného dieťaťa. K námietke otca maloletej, že počas pandemického obdobia boli obmedzené možnosti pre športové a kultúrne vyžitie, matka maloletej U. vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že voľne v prírode bolo možné sa športovým aktivitám venovať, ako napr. korčuľovanie na otvorených klziskách, v letných mesiacoch in-line korčuľovanie, bicyklovanie, kolobežkovanie, pre ktoré aktivity je potrebné maloletej zakúpiť potrebnú výstroj a v letných mesiacoch je to aj návšteva plážového kúpaliska. Medzi kultúrne vyžitie patrí čítanie kníh, počúvanie hudby, tancovanie, nielen návšteva kina. Toto všetko sú činnosti, ktoré maloletá vykonávala aj počas pandemických opatrení a ktoré vykonáva aj teraz počas uvoľneného obdobia. V závere vyjadrenia k odvolaniu otca maloletej, matka maloletej uviedla, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil zmenu pomerov aj na jej strane ako druhého rodiča a správne na ňu prihliadol, keď v čase poslednej úpravy výživného na maloletú U. bola na rodičovskej dovolenke a jej jediným príjmom bol rodičovský príspevok vo výške 203 € a rodinné prídavky vo výške 23,52 €. Dnes je zamestnaná, dosahuje príjem vo výške 758 € mesačne, pričom túto zmenu pomerov na jej strane zohľadnil súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Zo súdom vykonaného dokazovania bola preukázaná zmena pomerov na strane maloletej U. u oboch jej rodičov tak, ako je to zrozumiteľne vysvetlené v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie postupoval správne a zákonne, keď návrh otca maloletej U. na zníženie výživného na maloletú U. ako nedôvodný zamietol a výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletej U. zvýšil zo sumy 150 € mesačne na sumu 175 €. Na základe uvedených skutočností matka maloletej U. vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletej navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Kolízny opatrovník maloletej vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletej uviedol, že posledná úprava výživného na maloletú U. bola realizovaná v roku 2015. Maloletá mala vtedy 2 a pol roka. Odvtedy sa pomery na strane maloletej výrazne zmenili. Má osem rokov, výdavky na ňu vzrástli jej vekom, navštevuje základnú školu prvý stupeň, teda sú zvýšené nároky na jej stravovanie, oblečenie, obuv, školské a mimoškolské aktivity, na uspokojovaní ktorých sa matka maloletej podieľa v prevažnej miere sama, keďže otec maloletej si svoju vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu zo zákona neplní riadne a včas, preto má ako kolízny opatrovník maloletej za to, že výživné na maloletú U. určené súdom prvej inštancie v sume 175 € mesačne je primerané veku a potrebám maloletej. Vzhľadom na uvedené kolízny opatrovník maloletej odporučil odvolaciemu súdu rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 32P/144/2020-176 zo dňa 20. 04. 2021 ako vecne správny v celom rozsahu potvrdiť.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie otca maloletej U. v súlade s ust. § 65 a s ust. § 66 zákona č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte len „CMP“) a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým okresný súd zamietol návrh otca maloletej U. Z., nar. 05. 03. 2013 na zníženie výživného podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým okresný súd uložil otcovi maloletej U. Z., nar. XX. XX. XXXX povinnosť prispievať na výživu maloletej U. Z., nar. XXX. XX. XXXX zvýšeným výživným zo sumy 150 € mesačne na sumu 175 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 01. 08. 2020 a v súvisiacom výroku III. a IV. o zročnom výživnom a o zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/166/2015-23 zo dňa 31. 05. 2015, rozsudok okresného súdu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v uvedenom rozsahu mu podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Predmetom odvolacieho konania je v súlade s ust. § 65 a s ust. § 66 CMP preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok otca maloletej, uplatnených v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP a ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Otec maloletej U. v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nevenoval náležitú pozornosť zisteniu skutočného stavu veci a jeho právnomu posúdeniu, keď sa nevysporiadal s odôvodnenými výdavkami na maloletú U. tak, ako to ustanovuje § 75 Zákona o rodine a tiež nezohľadnil skutočnosť, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť a že jeho schopnosti a možnosti plniť výživné v zvýšenej miere, resp. v takej miere ako doteraz sa v porovnaní s predchádzajúcou úpravou výživného zmenili.

7. Podľa § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

8. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

9. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

10. Z odvolania otca maloletej U. vyplýva, že otec maloletej U. sa odvolal proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda tak proti výroku, ktorým súd prvej inštancie jeho návrh na zníženie výživného na maloletú U. zamietol, ako aj proti výroku, ktorým súd prvej inštancie čiastočne návrhu matky maloletej U. na zvýšenie výživného vyhovel.

11. Po prejednaní odvolania otca maloletej U. proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného na maloletú U. zo sumy 150 € mesačne na sumu 30 € mesačne zamietol, odvolací súd uvádza, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje vo výroku I. za vecne správny, pretože zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, žiadny dôvod na zníženie vyživovacej povinnosti otca maloletej U. nevyplýva. Skutočnosť, že otcovi maloletej U. pribudla od poslednej úpravy výživného na maloletú U. (rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/166/2015-23 zo dňa 30. 09. 2020) ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému synovi P., nie je sama osebe dôvodom na zníženie výživného na maloletú U. a už vôbec nie takým podstatným spôsobom, ako to požadoval otec maloletej U. v návrhu na zníženie výživného, ktorý spôsob zníženia výživného v zmysle ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine na sumu zodpovedajúcu, resp. približujúcu sa vyživovacej povinnosti v minimálnom rozsahu (30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, ktorá je aktuálne 33, 18 €) prichádza do úvahy len v obzvlášť ťaživej sociálnej situácii povinného rodiča, v ktorej sa otec maloletej U., tak ako to vyplynulo z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, nenachádza, a to aj vzhľadom na jeho faktickú schopnosť a možnosť brať si a splácať úvery za účelom kúpy nehnuteľností. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, v zmysle ktorého výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami povinného rodiča, preto argumentácia otca maloletej U. tým, že spláca úver v splátkach vo výške 820 € mesačne a prenajíma si spolu so svojou družkou 3-izbový byt za nájomné vo výške 600 € mesačne, pričom mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, a preto nie je schopný platiť výživné na maloletú U. v pôvodne určenej sume 150 € mesačne, tak ako správne uviedol súd prvej inštancie, v žiadnom prípade neobstojí. Rovnako neobstojí ani argumentácia otca maloletej U., že na svojho maloletého syna P. má v dôsledku jeho športových aktivít zvýšené výdavky, pretože je fakt, že pokiaľ má otec maloletej U. dve maloleté deti, nemal by v prístupe k nim, a to ani pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť, robiť žiadne rozdiely a mať snahu preniesť vyživovaciu povinnosť len na matku maloletej U., ktorá si plní vyživovaciu povinnosť voči maloletej U. aj vo forme osobnej starostlivosti.

12. Pokiaľ ide o odvolanie otca maloletej U. proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie zvýšil výživné na maloletú U. zo sumy 150 € na sumu 175 € mesačne, odvolací súd uvádza, že v tejto časti považuje odvolacie námietky otca maloletej U. pokiaľ ide o preukázanie výdavkov na maloletú vo vzťahu ku zvýšeniu výživného za opodstatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti za nedostatočne odôvodnené a nepresvedčivé, aj keď od poslednej úpravy výživného na maloletú U. uplynula dostatočne dlhá doba, a teda táto podmienka vyžadovaná ust. § 78 Zákona o rodine na zvýšenie výživného je splnená. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie o splnení predpokladov na zvýšenie výživného, pokiaľ ide o výdavky na maloletú, najmä o tzv. valorizačnú klauzulu, obsiahnutú v ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine, ktorej aplikácia však sama osobe na zvýšenie výživného nepostačuje, musia byť splnené aj ďalšie podmienky a predpoklady, ktorými sú v zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine schopnosti a možnosti povinného rodiča platiť výživné vo zvýšenej sume a preukázané potreby maloletého dieťaťa, ktorých vyčíslenie by malo zodpovedať aspoň približne zvýšenému výživnému, čo v danom prípade nebolo splnené.

13. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým okresný súd zvýšil výživné na maloletú U. zo sumy 150 € na sumu 175 € mesačne, počnúc dňom 01. 08. 2020 a v súvisiacich výrokoch III. a IV. o zročnom výživnom a o zmene predchádzajúceho rozsudku okresného súdu, týkajúceho sa úpravy vyživovacej povinnosti otca maloletej U. voči maloletej U. (č. k. 31P/166/2015-23 zo dňa 31. 05. 2015) podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec v uvedenom rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou okresného súdu po vrátení veci v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie bude v naznačenom smere doplniť dokazovanie, v rámci ktorého sa okresný súd vysporiada aj s tým, či matka maloletej platí do atletického krúžku Mateja Tótha poplatok 70 € mesačne alebo ročne, pretože v odseku 6. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku sa tento poplatok uvádza ako ročný a v odseku 20. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku ako poplatok mesačný a tiež s tým, že otec maloletej U. podľa výpisu z Obchodného registra oddiel Sro, vložka číslo 40857/S od 11. 02. 2021, ktorý dátum predchádza dátumu vydania odvolaním napadnutého rozsudku (20. 04. 2021) už nie je spoločníkom a konateľom spoločnosti Sendwin, s. r. o., čo znamená, že v čase vydania odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, už skutočnosť uvedená v odseku 8 odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, že otec maloletej je jediným spoločníkom a konateľom uvedenej spoločnosti neplatila, pričom sa okresný súd žiadnym spôsobom nezaoberal tým, za akých podmienok previedol otec maloletej U. obchodný podiel v uvedenej spoločnosti na inú osobu a či sa tým v zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine nevzdal bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu, čo je fakt, s ktorým sa má súd rozhodujúci o vyživovacej povinnosti, vrátane návrhu na zvýšenie výživného zaoberať a pri rozhodovaní ho, tak ako to vyplýva z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, zohľadniť. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP s prihliadnutím k ust. § 52 a k ust. § 57 CMP aj o trovách tohto odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu

sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).